

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.143

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 decembrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
370. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 128/2000 privind stabilirea unor tarife pentru serviciile prestate în regim de urgență pentru persoanele fizice și juridice de către Ministerul de Interne	1-2	1.292. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 34/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere, precum și condițiile de comercializare și utilizare a acestora.....	4
1.287. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 128/2000 privind stabilirea unor tarife pentru serviciile prestate în regim de urgență pentru persoanele fizice și juridice de către Ministerul de Interne	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
★		Decizia nr. 573 din 3 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă.....	4-6
375. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 34/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere, precum și condițiile de comercializare și utilizare a acestora	3	Decizia nr. 584 din 8 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	6-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 128/2000 privind stabilirea unor tarife pentru serviciile prestate în regim de urgență pentru persoanele fizice și juridice de către Ministerul de Interne

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 29 din 14 iulie 2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 128/2000 privind stabilirea unor tarife pentru serviciile

prestate în regim de urgență pentru persoanele fizice și juridice de către Ministerul de Interne, adoptată în temeiul art. I pct. VIII.1 din Legea nr. 209/2005 privind abilitarea

Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 20 iulie 2005, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul I, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:**

„2¹. **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

«Art. 2. — În nota din anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 24/1992 privind stabilirea serviciilor consulare și a taxelor percepute pentru prestarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 28 august 1992, cu modificările și completările ulterioare, se introduc punctele 3 și 4 cu următorul cuprins:

3. Pentru serviciile prevăzute la lit. A pct. 2—4 și la lit. C, D și E, prestate în regim de urgență, se percep tarife suplimentare de 10 lei, care se achită anticipat la casieriiile unităților care prestează aceste activități, pe bază de chitanță.

În situația în care prestațiile nu sunt efectuate în regim de urgență, tarifele suplimentare se restituie de către casieriiile unităților care trebuiau să efectueze prestațiile, procedându-se la anularea chitanței, la solicitarea expresă a persoanei care a cerut prestarea serviciului.

4. Prin *regim de urgență*, în sensul pct. 2 și 3, se înțelege prestarea serviciilor pe loc sau în termen de 48 de ore.»“

2. **La articolul I punctul 3, numărul curent 3 din anexă se abrogă.**

3. **La articolul I punctul 3, la numărul curent 4 din anexă, coloana *Termenul de efectuare a prestației* subcoloana *În regim de urgență* va avea următorul cuprins:**

„4. 10 zile“.

4. **La articolul I punctul 3, numerele curente 15 și 17 din anexă se abrogă.**

5. **La articolul I punctul 3, la numărul curent 18 din anexă, coloana *Denumirea prestației* va avea următorul cuprins:**

„18. Aviz pentru desfășurarea activităților de pescuit industrial și sportiv, organizate pe adâncimea de 500 m de la fâșia de protecție a frontierei de stat, la frontiera externă sau de la culoarul de frontieră la frontiera internă, către interior“.

6. **La articolul I punctul 3, la numărul curent 19 din anexă, coloana *Denumirea prestației* va avea următorul cuprins:**

„19. Aviz pentru desfășurarea unor activități de agrement și sportive, organizate pe adâncimea de 500 m de la fâșia de protecție a frontierei de stat, la frontiera externă sau de la culoarul de frontieră la frontiera internă, către interior“.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DAN RADU RUȘANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 13 decembrie 2005.
Nr. 370.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Ordonanței
Guvernului nr. 128/2000 privind stabilirea unor tarife
pentru serviciile prestate în regim de urgență
pentru persoanele fizice și juridice de către
Ministerul de Interne**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 128/2000 privind stabilirea unor tarife pentru serviciile prestate în regim de urgență pentru persoanele fizice și juridice de către Ministerul de Interne și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 12 decembrie 2005.
Nr. 1.287.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 34/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere, precum și condițiile de comercializare și utilizare a acestora

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 34 din 14 iulie 2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere, precum și condițiile de comercializare și utilizare a acestora, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.9 din Legea nr. 209/2005 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 26 iulie 2005, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 2, alineatele (4) și (5) ale articolului 1 vor avea următorul cuprins:

„(4) Omologarea produselor prevăzute la alin. (2) se efectuează de către Regia Autonomă «Registrul Auto Român», organism tehnic specializat aflat sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, denumit în continuare *R.A.R.*, pe baza rezultatelor încercărilor efectuate de laboratoare acreditate sau evaluate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în cazul omologării naționale, respectiv de laboratoare notificate, în cazul omologării comunitare (CE) de tip și al omologării internaționale (CEE—ONU) de tip.

(5) Certificarea produselor și materialelor de exploatare prevăzute în lista menționată la alin. (3) se efectuează de *R.A.R.* sau de alte organisme de certificare a produselor, desemnate conform legislației în vigoare de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pe baza rezultatelor încercărilor efectuate de laboratoare acreditate sau evaluate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.“

2. La articolul I punctul 2, alineatul (7) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(7) Se supun omologării sau certificării, conform legii, componentele, piesele de schimb și entitățile tehnice neomologate ale autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene și care sunt destinate înlocuirii componentelor, pieselor și entităților tehnice care fac parte dintr-un sistem sau un echipament de origine ori fac parte dintr-un sistem sau un echipament omologat în conformitate cu prevederile directivelor/regulamentelor Uniunii Europene ori regulamentelor CEE—ONU.“

3. La articolul I punctul 3, partea introductivă și punctul 1 ale articolului 1² vor avea următorul cuprins:

„Art. 1². — Pentru aplicarea prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. *produs* — un sistem, un echipament, o piesă, o componentă sau o entitate tehnică utilizate la fabricarea unui vehicul, pentru înlocuirea celor existente pe un vehicul

sau pentru montarea/utilizarea ulterioară pe un vehicul omologat. Poate fi:“

4. La articolul I punctul 3, punctele 3 și 5 ale articolului 1² vor avea următorul cuprins:

„3. *omologarea unui produs* — procedura administrativă prin care *R.A.R.* certifică faptul că un produs îndeplinește condițiile tehnice, precum și alte condiții, conform legislației în vigoare;

5. *certificarea unui carburant auto* — procedura administrativă prin care *R.A.R.* certifică faptul că un carburant auto îndeplinește condițiile tehnice, precum și alte condiții aplicabile în vederea introducerii pe piață;“

5. La articolul I punctul 3, după punctul 6 al articolului 1² se introduc două noi puncte, punctele 7 și 8, cu următorul cuprins:

„7. *laboratoare notificate* — laboratoare acreditate sau evaluate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și comunicate de acesta Comisiei Europene — în cazul omologării comunitare (CE) de tip, respectiv Secretariatului General al ONU — în cazul omologării internaționale (CEE—ONU) de tip;

8. *partiționare* — împărțirea unei cantități de materiale de exploatare în vrac în cantități mai mici, în vederea ambalării pentru introducerea pe piață.“

6. La articolul I punctul 4, alineatul (5) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(5) Operatorii economici care nu dispun de împuterniciri de reprezentare din partea producătorilor pot obține dreptul de introducere pe piață numai prin certificarea de către *R.A.R.* a loturilor de produse respective, în condițiile legii.“

7. La articolul I punctul 6, alineatul (3) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„(3) Obligația aplicării mărcilor/marcajelor sau a numărului certificatului de conformitate/omologare revine exclusiv titularilor certificatelor de conformitate/omologare sau titularilor de autorizație pentru activitatea de partiționare și ambalare prevăzuți la art. 2 alin. (6), după caz.“

8. La articolul I punctul 11, literele g) și l) ale alineatului (1) al articolului 6² vor avea următorul cuprins:

„g) efectuează încercările necesare pentru verificarea îndeplinirii condițiilor tehnice, impuse în vederea acordării omologării sau certificării pentru produsele ori materialele de exploatare menționate în lista prevăzută la art. 1 alin. (3), prin laboratoare acreditate sau evaluate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului ori prin laboratoare notificate, după caz;

l) autorizează operatorii economici pentru activitatea de partiționare și ambalare a materialelor de exploatare în vrac.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DAN RADU RUȘANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 13 decembrie 2005.
Nr. 375.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 34/2005 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea
sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și
materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere,
precum și condițiile de comercializare și utilizare a acestora**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din
Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 34/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței
Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea sau omologarea echipamentelor,
pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere,
precum și condițiile de comercializare și utilizare a acestora și se dispune
publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 12 decembrie 2005.
Nr. 1.292.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 573

din 3 noiembrie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghiuța Văduva și Elena Văduva în Dosarul nr. 786/2005 al Tribunalului Gorj — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 786/2005, **Tribunalul Gorj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghiuța Văduva și Elena Văduva într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de acestea împotriva sentinței prin care le-a fost respinsă cererea de constatare a nulității absolute a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Constituție. În acest sens arată că dispoziția legală criticată instituie „o discriminare pozitivă în favoarea unor cauze pe rol” cu privire la care s-a dispus suspendarea, în raport cu acele cauze în care președintele instanței nu dispune aceeași măsură, așa încât se încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție.

În situația în care nu s-a dispus suspendarea cauzei pe perioada soluționării cererii de strămutare, se aduce atingere dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil. Astfel, continuarea judecării poate pune instanța care judecă cererea de strămutare în situația de a nu cunoaște ce acte au fost îndeplinite după introducerea acesteia, iar, în ipoteza admiterii cererii de strămutare, de a dispune dacă actele respective pot sau nu pot fi păstrate.

De asemenea, este posibil ca unele cauze să fie judecate și hotărârea pusă în executare înainte de judecarea cererii de suspendare, ceea ce complică soluționarea raporturilor juridice dintre părți în ipoteza admiterii cererii de suspendare.

Se mai consideră că în vederea evitării încălcării art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Constituție este necesar ca, după înregistrarea cererii de strămutare, „suspendarea să fie dispusă obligatoriu de instanța care judecă pricina în fond, până la judecarea cererii de strămutare, ori, în mod obligatoriu, aceeași instanță să acorde un termen de judecată după data judecării cererii de strămutare“.

Tribunalul Gorj — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textul de lege criticat încălcând atât dispozițiile art. 16 și 21 din Constituție, cât și pe cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată că textul nu stabilește în ce situație se poate dispune suspendarea judecării cauzei sau obligativitatea acestei suspendări. „În situația în care instanța de strămutare nu dispune suspendarea judecării, instanța de fond [...] poate soluționa dosarul, hotărârea pronunțată înainte de suspendare fiind valabilă.“ Consideră că în această ipoteză cererea de strămutare rămâne fără obiect, iar respingerea acesteia fără cercetarea motivelor invocate este inevitabilă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că „acordarea unui drept de apreciere asupra necesității suspendării cauzei a cărei strămutare se cere nu înseamnă că s-ar crea premisele unei discriminări între cauze, întregul sistem de drept procedural românesc bazându-se pe dreptul de apreciere al judecătorului. În mod evident, președintele instanței competente să soluționeze cererea de strămutare va aprecia asupra necesității suspendării cauzei în raport cu motivele de strămutare invocate, după cum se soluționează însăși cererea de strămutare. Cererea nu are caracter contencios, astfel încât citarea părților nu este necesară. Procedura de soluționare a cererii de strămutare, ca și suspendarea judecării cauzei rezultă din motivele specifice pentru care legiuitorul a prevăzut posibilitatea strămutării: fie motive obiective, a căror existență se dovedește de regulă cu înscrisuri — rudenția și afinitatea, fie motive pur subiective, a căror afirmare este prin ea însăși suficientă pentru a justifica, în funcție de aprecierea instanței — bănuiala legitimă.

În funcție de motivele invocate pentru cererea de strămutare și de relevanța lor în cadrul soluționării pricinii, președintele instanței se va pronunța și cu privire la suspendarea acesteia.

În același timp, procedura de soluționare a strămutării este astfel gândită încât, bazată cel mai adesea pe motive

de bănuială legitimă, invocarea acestora să nu devină abuzivă și să permită totuși parcurgerea fazelor procedurale într-un termen rezonabil.

Tot în raport cu motivele de strămutare invocate, instanța competentă să o soluționeze va aprecia și cu privire la menținerea sau desființarea actelor îndeplinite înainte de strămutare de instanța investită cu soluționarea cauzei.“

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. Astfel, prin dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă s-a stabilit o procedură specială de soluționare a cererii de strămutare, care nu aduce atingere intereselor părților, ci, dimpotrivă, contribuie la evitarea unor tergiversări în soluționarea cauzei, rezolvându-se un incident procesual cu privire la instanța sesizată, iar nu fondul cauzei.

Cât privește critica de neconstituționalitate a textului de lege criticat în raport de prevederile art. 16 din Constituție, apreciază că legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, aplicabil unei proceduri derivate, cu caracter derogatoriu, respectiv strămutarea.

În plus, dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Președintele instanței va putea cere dosarul pricinii și să ordone, fără citarea părților, suspendarea judecării pricinii, comunicând de urgență această măsură instanței respective.*“

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 21 alin. (3): „*Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că soluția legislativă adoptată prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate de a lăsa la latitudinea președintelui instanței investită cu soluționarea cererii de strămutare suspendarea judecării pricinii nu relevă nici o contradicție cu textele constituționale de referință. Astfel, prerogativa președintelui instanței investite cu soluționarea cererii de strămutare de a suspenda judecarea pricinii îi permite acestuia ca, în funcție de motivele de strămutare invocate, de seriozitatea

și credibilitatea lor, să aprecieze asupra măsurii în care suspendarea se impune, pentru a se evita o soluție părtinitoare.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea reține că opțiunea președintelui instanței de judecată cu privire la suspendarea pricinii nu este determinată de calitatea părților și, în consecință, nu sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghiuța Văduva și Elena Văduva în Dosarul nr. 786/2005 al Tribunalului Gorj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 584

din 8 noiembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Composesoratul Silvic Detunata Bucium în Dosarul nr. 661/2005 al Judecătoria Câmpeni.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, prin Traian Petrică în calitate de președinte, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea prezentă arată că susține motivele de neconstituționalitate invocate în notele scrise.

Totodată, Curtea constată că dispozițiile art. 40 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu contravin textului art. 21 alin. (3) din Constituție, ci, dimpotrivă, posibilitatea recunoscută președintelui de a decide asupra suspendării, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, este de natură să contribuie la realizarea dreptului la un proces echitabil, ca și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca nefondată, arătând că textele legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 661/2005, **Judecătoria Câmpeni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**, excepție ridicată de „Composesoratul Silvic Detunata Bucium“.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține, în esență, că prin restrângerea dreptului membrilor formelor asociative de a solicita și obține ieșirea din indiviziune se instituie în mod artificial o indiviziune forțată pe toată durata existenței asociației, fapt ce aduce o gravă atingere dreptului de proprietate garantat de art. 44 alin. (1) din Constituție. În opinia sa, astfel, dreptul de proprietate privată al membrilor formelor asociative este lipsit de una dintre componentele sale esențiale, și anume dreptul de dispoziție.

De asemenea, susține că această îngrădire nu își găsește nici o justificare în sensul prevăzut de art. 53 din Constituție.

În ceea ce privește prevederile alin. (6) al art. 28, arată că acestea contravin art. 44 alin. (3) și (4) din Constituție, întrucât reglementează o modalitate abuzivă de expropriere. Și, în fine, susține că alin. (8) al art. 28 contravine art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție.

Instanța de judecată își exprimă opinia în sensul că excepția este admisibilă.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată. În acest sens consideră că formele asociative avute în vedere de reglementarea criticată sunt, de fapt, forme organizatorice create în trecut și preluate de Legea nr. 1/2000 în vederea reconstituirii dreptului de proprietate. Investiția acestor entități cu personalitate juridică, în condițiile prevăzute expres de lege, reprezintă o condiție fără de care participarea acestora la circuitul civil nu ar fi posibilă. Dreptul de proprietate al membrilor formelor asociative constituite în condițiile prevăzute de Legea nr. 1/2000 există numai în condițiile stabilite de acest act normativ, fiind în acord cu prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. Astfel, arată că textele criticate reglementează dreptul de proprietate asupra unor bunuri aflate într-o perpetuă indiviziune forțată, bunurile respective fiind administrate și exploatate exclusiv în formele asociative prevăzute de lege, corespunzător situației existente în momentul trecerii terenurilor forestiere în proprietatea statului. Aceste particularități ale proprietății în indiviziune perpetuă și forțată îi conferă acestei forme de proprietate un regim juridic diferit, care nu poate fi considerat ca o îngrădire a dreptului de proprietate. Regimul juridic al coproprietății forțate și perpetue presupune numai o altă modalitate de exercitare a dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 28 alin. (5), (6) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, prevederi care la data sesizării aveau următoarea redactare: „(5) *Suprafețele forestiere aflate în proprietate comună rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței asociației.*

(6) În cazul dizolvării formei asociative suprafețele de teren forestier respective revin în proprietatea statului și în folosința consiliului local respectiv.

.....
(8) Membrii formelor asociative nu pot înstrăina propriile cote-părți între ei sau unor persoane din afara acestora și nu pot transmite drepturile prin testament sau donație, ci numai prin moștenire legală.“

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 44 alin. (1), (2), (3) și (4) și ale art. 53, al cărui conținut este următorul:

— Art. 44 alin. (1), (2), (3) și (4): „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.“;

— Art. 53: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării, art. 28 alin. (5), (6) și (8) din Legea nr. 1/2000 a fost modificat prin art. I pct. 31 din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, având următorul conținut: „(5) *Suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței lor.*

(6) Membrii formelor asociative aflați în devălmășie sau indiviziune nu pot înstrăina propriile cote-părți unor persoane din afara acestora.

.....
(8) În cazul dizolvării formei asociative proprietatea indiviză a acestora va trece în proprietatea publică a consiliilor locale în raza cărora se află terenurile respective.“

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea supusă controlului a fost modificată, Curtea se pronunță asupra prevederii legale în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării. Curtea observă că soluția legislativă de principiu reglementată de aceste texte, referitoare la regimul juridic al proprietății în indiviziune forțată și

perpetuă, s-a păstrat și în noua redactare. Având în vedere că, în cauză, această cerință este îndeplinită, Curtea va exercita controlul de constituționalitate asupra textelor legale criticate, în noua redactare.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate pentru considerentele ce urmează:

În concepția legiuitorului, reconstituirea dreptului de proprietate în cazul suprafețelor forestiere aflate în proprietatea comună a formelor asociative enumerate nu poate fi concepută decât tot în cadrul acelor forme. Dreptul de proprietate urmează să aibă configurarea și prerogativele avute în perioada respectivă. În aceste condiții regimul juridic al proprietății privind terenurile forestiere restituite foștilor proprietari, în cadrul acestor forme asociative, este determinat de legiuitor, în mod special, în considerarea particularităților economice și sociale ale formelor de exploatare anterioare trecerii terenurilor în proprietatea statului. Aceste particularități cuprind anumite limitări ale exercitării dreptului de proprietate, decurgând din faptul că acesta se referă la proprietatea unor astfel de forme asociative.

De altfel, foștii proprietari urmează să fie despăgubiți ca în toate celelalte situații privind restituirea bunurilor preluate abuziv.

Legiuitorul reglementează, în mod deosebit, această categorie de bunuri, ce fac obiectul dreptului de proprietate al composesoratelor — subiecte colective de drept, sub condiția exploatarea terenurilor forestiere în forme asociative

și cu respectarea regimului silvic. Limitele și conținutul acestui drept au fost stabilite în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căroră „*Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*”

De altfel, prevederile art. 28 din Legea nr. 1/2000 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 173 din 12 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 9 iulie 2002, și Decizia nr. 269 din 22 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 6 decembrie 2002, Curtea a statuat că, atunci când există diferențe între formele de proprietate comună ori între acestea și proprietatea exclusivă, în ceea ce privește exercitarea unora dintre atributele dreptului de proprietate, aceste diferențe corespund particularităților regimului juridic al acelei forme de proprietate, neputând fi considerate ca îngrădiri ale exercițiului dreptului de proprietate, în sensul la care se referă art. 53 din Constituție, potrivit căruia o restrângere poate fi făcută numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor, desfășurarea instrucției penale, prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.

Atât considerentele, cât și soluțiile acestor decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Composesoratul Silvic Detunata Bucium în Dosarul nr. 661/2005 al Judecătoriei Câmpeni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 067295